

Spørgsmål 7:

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser til § 2, nr. 1, at der som hovedregel skal indgå et meritgivende kombinationsforløb efter 3 måneder på produktionsskolen. I de to eksempler, der gives for at fravige hovedreglen, går det ene eksempel ud på, at unge efter 3 måneder slet ikke behøver et kombinationsforløb, hvis de er klar til en ordinær uddannelse. Det andet eksempel går ud på, at unge ikke behøver et kombinationsforløb, hvis de i stedet skal udluses til et fleksjob eller lignende.

Ministerens bedes uddybe fortolkningen af disse bemærkninger, herunder redegøre for, om undragelsesmuligheden også bruges, hvis en produktionsskole vurderer, at den unge har brug for et længere forløb end 3 måneder for at være klar til et kombinationsforløb. Samtidig bedes ministeren supplere med eksempler på, hvor produktionsskolen kan vælge anderledes efter 3 måneder?

Til sidst bedes ministeren oplyse, hvem der i sidste ende har retten til at vurdere, hvilket forløb, der vil være det bedst mulige for den unge på produktionsskolen, for at få vedkommende gjort parat til at fortsætte i et andet uddannelses-tilbud?

Svar:

De to eksempler i lovforslagets bemærkninger er udtryk for yderpunkterne af eksempler, som kan begrunde en fravigelse af hovedreglen om, at der skal indgå meritgivende kombinationsforløb til kompetencegivende uddannelse i et produktionsskoleforløb af mere end tre måneders varighed.

Jeg kan om det første spørgsmål i spørgsmål 7 i det hele henvise til svaret på spørgsmål 5.

For så vidt angår det andet spørgsmål kan jeg oplyse, at skolen og deltageren i fællesskab - og efter en grundig vejledningsproces fra skolens side - skal nå frem til, hvilket forløb der må antages at være mest gavnligt for deltageren.

Skolen har den endelige afgørelse med hensyn til, hvad der kan skrives ind i deltagerens individuelle forløbsplan.

Spørgsmål 9:

Ministerens bedes kommentere vedhæftede brev fra Produktionsskoleforeningen, hvor So-

cialdemokraterne har bedt foreningen kommentere høringsnotatet fra Undervisningsministeriet vedrørende produktionsskoleledelsen. Ministerens bedes herunder uddybe, hvordan det sikres, at det nye kombinationsforløbstaxameter ikke stiller produktionsskolernes økonomi ringere end det tidligere tillægstaxameter.

Svar:

Produktionsskoleforeningen mener blandt andet, at det bør overvejes at fastlægge de takster, som produktionsskolerne skal betale for kombinationsforløbene, således, at produktionsskolernes udgifter ikke er afhængige af forhold som forhandlingsevne m.m.

Hvis der viser sig konkrete tilfælde, hvor erhvervsskoler ikke tilbyder produktionsskoler rimelige samarbejdsvilkår, herunder ved at forlange højere betaling end svarende til det taxameter-tilskud, som staten betaler for undervisningen, vil Undervisningsministeriet pålægge institutionen at indgå i et sådant samarbejde.

Jeg henviser i øvrigt til svarene på spørgsmål 5-8.

Spørgsmål 10:

En del hørings svar peger på den manglende tydeliggørelse af, at med lovforslaget forpligtes kommunerne til at oprette egu-forløb. Vil ministeren overveje at stille et ændringsforslag, så dette tydeliggøres i selve loven?

Svar:

Den foreslåede nyformulering af lovens § 1, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 1, fastsætter en utvivlsom kommunal forpligtelse til at tilrettelægge erhvervsgrunduddannelse for en klart defineret gruppe af kommunens borgere.

Betydningen af den foreslåede bestemmelse er nøje forklaret i både de almindelige bemærkninger til lovforslaget og i bemærkningerne til § 1.

Jeg mener, at bestemmelsen er tilstrækkelig klar og tydelig til, at den i givet fald vil kunne håndhæves med de almindelige retsmidler, der gælder for håndhævelse af kommunale forpligtelser.

Spørgsmål 11:

En del hørings svar udtrykker bekymring for, at ungdomsskolen ikke kan udbyde egu, hvad ungdomsskolen kan i dag. Af ministeriets hø-